

«Я не вірила...» - Джерело

Написав Анастасія Приварська
П'ятниця, 21 серпня 2026, 16:39

Коли приходить ніч — і серце завмирає,
Коли тривога душу огортає,
Коли здається — сил уже нема,
І страх шепоче: «Ти залишишся сама...»

Я згадую слова, які почув мій дух,
Які Господь промовив серед тиші й мук.
Ти обіцяв мені Своє благословіння —
Те, що чекала я в молитвах і терпінні.

Я не повірила... Мені було так важко,
І серце від тривоги билось так тяжко.
Та Ти сказав: «Надійся на Мене —
І Я здійснию бажання серця твого для тебе».

І знов, коли приходить зневіра,
Я обіймаю серцем Твоє Слово і вірю.
Бо не людські слова дають мені життя —
Твоя обітниця тримає мене щодня.

Господи, допоможи Твоїх слів триматись,
Коли страшно — не падати, не здаватись.
Нехай моя віра не згасне в пітьмі,
Нехай Твої слова назавжди живуть у мені.

І я вірю: настане той благословенний час,
Коли Ти здійсниш обітницю Свою для нас.
І я триматиму на руках те, про що молилась,
І крізь сльози скажу:
«Господи, я не вірила...
А Ти — дав те, що пообіцяв».

Тоді я зрозумію — Ти був зі мною завжди,
І навіть у страху не залишив мене.
Те, що здавалося неможливим для мене,
Ти зберіг Своєю рукою.

«Надійся на Господа,
і Він сповнить бажання серця твого».
Псалом 36:4